

MŰLEÍRÁS

Név: Gál Réka Magdolna
Cím: Cím nélkül (Metszet)
Műfaj: Síkbeli művészet, festészet
Technika: textilfesték, pasztelkéta, akrill, vászon
Méret: 124,5cm * 137 cm
Készült: 2014.

Pályamunkám egy technikai kísérletezéssel indult, amikor arra voltam kíváncsi, hogy akvarellszerű technikát hogyan tudnék felvinni vászonra úgy, hogy közben kihasználom a feszítetlen vászon alakíthatóságában rejlő lehetőségeket. Gyűrődéseket, hajtasokat hoztam létre és batikolás szerűen alakítottam ki színes felületeket azzal a céllal, hogy az így keletkezett, a technika jellegéből adódóan valamennyi esetlegességgel bíró festői felületet határozott körvonalakkal, áttetsző alakzatokkal töltssem meg. A figurákat fotó alapján készítettem, ugyanarról a személyről.

A térbeliséget érzékeltető színfoltos felületek és az arra épülő, de nem szervesen hozzá kapcsolódó határozott, síkszerű vonalvezetés ellentétekként, ugyanakkor egymásra épülő egységként működik. Az akvarellhatású technikával kialakított áttetsző felületek esetlegességét a határozott körvonalak elkülönített elemekre tagolják, miközben egymásból is kimetszenek részeket, tovább alakítva a teret. Ezek a részek önmagukban is értelmezhetőek, kívágnak egy szeletet a látványból. A négyzetek, valamint az emberalakok fázishelyzeteiben kapcsolat van, két párhuzamos ívet rajzolnak ki, ugyanakkor két kör alakzatot sejtetnek. A cím nélkülség nem a végeredményre, hanem a folyamatra utal, amelyet egy történet elmeséléseként éppúgy felfoghatnánk, mint a történés egy szeleteként kiragadott elemző nézőpontok összességéként. Az alcímbe megfogalmazott 'Metszet' a találkozási pontoknál létrejövő alakzatokra, valamint egy állapot többoldalú megragadására utal. A metszet az

időbeliség dimenziójában a tükörszerűen megsokszorozott formák, a különböző helyzetek, nézetek egyidejű láttatása és egyfajta pillanatkép.

A szögletes formák elmozdulási helyzetei párhuzamban állnak az alak mozgásfázisaival, mindkettő kör alakzatot, körívet sejtet, amiben oda-vissza ható mozgás figyelhető meg. Az szabálytalan körvonalú emberalak bizonyos szempontból átmenetet képez a szögletes körvonalak és a lágy felületek között. A képen minimális történés van, mely az alak a kép helyzetéhez képest lefelé tartó mozgásban van, ugyanakkor nem jelenik meg konkrét térben, inkább egy benyomásként, látomásként. A körvonal-szerűség a lényeg kiemelése mellett a megidézésre, mint a nem valódi jelenlétre utal. A tükörképszerűen megsokszorozott figura és a négyszög alakzat szerkezeti kölcsönhatása kiemelő jelleggel bír.

Az egymásra épülő vonalak külön síkokat hoznak létre, ugyanakkor a felhalmozódás révén térbeliséget is érzékeltetnek. A vonalak által létrehozott síkok között csak bizonyos metszéspontokban van átfedés, ahol ezek a vonalak kitöltött felületet hoznak létre.

A kréta fehérsége és a színfoltok visszamosása a képen pozitív-negatív hatást is kelt, az előtér-háttér, a semmi és a valami viszonyrendszerében.

A kép többértelműsége abban áll, hogy amíg a fázishelyzetek által egyfajta mozgás érzékelhető, a több nézőpontúság és a nem reális térbe helyezés által egy elemző gondolatként, kérdésfelvetésként is jelen van.

A kompozíció két központi eleme az emberalakok közül hangsúlyos fekete körvonalú alak, valamint a négyszögek metszetéből kialakuló kékes alakzat, mely a kompozíció révén szintén párbeszédet folytat, mintha az emberalak a kép alja felé tartó íve a kékes telített mezőben folytatódna, és így mint egy végtelenített térben jelenik meg. A kép négyzetes formája ráerősít erre a körszerűsége, mintha a kép maga is egy fehér vonalas négyszögletes behatárolás által kivágott részlet volna és így minden egyes körvonal által behatárolt metszet tovább folytatódik melyek újabb nézőpontokra adnak lehetőséget.

A kép önmagában nem rendelkezik leíró funkcióval, amire a címadásban utalok. A leíró jelleg abban áll, hogy amíg a képen a mozgás által történés megy végbe, önmagában nem értelmezhető jelenetek sora, hanem egy pillanat elemző megragadása.

Utalnék Fehér László kortárs festő azon munkáira, ahol egy meghatározott térben körvonalazott emberalakok jelennek meg. Ez a furcsa, a körvonal által létrehozott jelenlét,

vagy megidéző nem-jelenlét ábrázolása foglalkoztat mostanában, ami elvezet az emberi létállapotok ábrázolásához, egy metszetet ad a kiemelés által egy személy életéből, vagy akár az események átgondolásához szükséges elemző gondolkodás útjára állít.